

عنوان مقاله:

بررسی نگرش دانشجویان نسبت به یادگیری الکترونیکی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش در نظام های آموزشی، دوره 5، شماره 13 (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

مقصود امین خندقی - عضو هیئت علمی دانشگاه فردوسی مشهد

معصومه محمدحسین زاده - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه فردوسی مشهد و کارشناس مرکز مطالعات و توسعه آموزش علوم پزشکی مشهد

خلاصه مقاله:

چکیده: روند استفاده از آموزش الکترونیکی به سرعت در حال افزایش است. بدون شک، موفقیت در امر آموزش الکترونیکی مستلزم استقبال مخاطبان از این نوع آموزش است. یکی از روشهای پیش بین یا استقبال افراد از موضوعی خاص و به تبع آن پیش بینی رفتار ایشان، اطلاع از نگرش آنان نسبت به آن موضوع است، هدف اصلی این پژوهش بررسی نگرش دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد نسبت به آموزش الکترونیکی و بررسی میزان همبستگی میان مولفه های مختلف این نگرش است. جامعه آماری این مطالعه توصیفی، شامل تمامی دانشجویان دانشکده پرستاری و پیراپزشکی دانشگاه علوم ۱۳۸۷ حداقل یک واحد یادگیری - پزشکی مشهد بود که در نیمسال اول سال تحصیلی ۱۳۸۸ الکترونیکی را گذرانده بودند. ابزار پژوهش، پرسشنامه برگرفته از پژوهش سیدنقوی (۱۳۸۶) بود که چهار مولفه اساسی درباره نگرش دانشجویان نسبت به آموزش الکترونیکی را مورد سنجش قرار میدهد. نتایج پژوهش نشان داد که میانگین نمرات نگرش دانشجویان نسبت به محیط های آموزش الکترونیکی در چهار مولفه (۱) محیط آموزش چندرسانه ای، (۲) محیط یادگیری مبتنی بر هدایت ۷۱ و ۷۰، ۷۴، ۷۴ / آموزش دهندگان، (۳) محیط یادگیری مستقل و (۴) محیط یادگیری موثر به ترتیب ۵ از ۱۰ بود که نسبتاً مطلوب است. همچنین رابطه مستقیمی میان این مولفه ها (به جز بین مولفه ۱ و ۴ مشاهده شد. نتایج حاکی از آن بود که دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی مشهد پس از شرکت در دوره های آموزش الکترونیکی درک و نگرش مناسبی نسبت به آن پیدا کرده اند.

کلمات کلیدی:

یادگیری الکترونیکی، نگرش، محیط یادگیری، دانشجویان، دانشگاه علوم پزشکی مشهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1277390>

